

Златноелечко и Майчо

Като отмина пролетта, храстът в който живееше Златноелечко, от „Златен дъжд“ се превърна в „облак“. А-ха да се разплаче щурецът и що да види - същият този „облак“ заприлича на „Изумруден облак“, зелен и красив. В дома му стана просторно, имаше тайнствени тунели, входи и изходи през които нашият щурец влизаше и излизаше. Златноелечко покани в новия си дом побратими, да посвирят, докато зреят черешите, та да станат по-сочни и по-червени плодовете им!

През това време светулките танцуваха своя огнен танц и сякаш бродираха по платното на черната нощ. Чухалчето също се обаждаше и казваше:

–Чух! – което означаваше, че и то слуша.

Но в двора се случи и друго интересно нещо. Появи се цветето „Нощниче“. То цъфтеше само през нощта. В цветовете му живееше майският бръмбар. Той се появяваше през месец май - винаги през май. Защо? Един ден и това ще научим.

С Майчо, така го наричаха всички, учените се бяха пообъркали, защото, с това голямо тяло и малки криле недоумяваха как може да се лети?! А нашето бръмбарче летеше, при това много добре. Ходеше при Златноелечко, обикаляше съседните дворове и се връщаше. Майчо обеща на щурчето да му разкаже тайната на своя полет. А щурчо се надяваше да научи, как може да се лети, когато по научному не е възможно. Като много други „невъзможни“ неща.